

въ чифлика за два месеца и следъ тази почивка пакъ залавялъ скитническия си занаятъ.

Ето какъ чичо Семъ открилъ златоноснитѣ пластове въ Калифорния.

Въ 1847 г. той придружавалъ една група преселници въ далечния Западъ. Като ги завелъ на мѣстото и имъ помогналъ да си построятъ нова колония, укрепена съ дървета, чичо Семъ се върналъ назадъ. Съ него били братовия му синъ Бобъ и двама юначни ловци. Съ него било и магаренцето му, което имъ носѣло багажа.—Наричали го „другаря Фрицъ“.

На връщане тѣ се занимавали съ ловъ на различни звѣрове, а най-вече съ страшнитѣ сивимечки въ Северна Америка.

Чичо Семъ билъ прочутъ ловецъ и постоянно доставялъ различни животни за зоологическитѣ градини въ Америка.

Една сутринъ, като си прибирали палатката и се готвѣли да тръгнатъ. Бсбъ съгледалъ два голѣми орела, които хвъркали надъ една почти отвесна скала. Орлитѣ държели въ краката си по едно животно. Ясно било, че орлитѣ иматъ нѣйде въ скалата малки орлета, на които носятъ храна.

На чича Семъ много се дощѣло да улови поне едно малко орле за нѣкоя зоологическа градина. За улавянето на старитѣ орли не можело и дума да става, тъй като тѣ били толкова силни, че сами могли да убиятъ човѣка, но съ малкитѣ орлета човѣкъ можелъ да си опита щастието.

Смѣлиятъ Бобъ съ помощта на по-голѣмия ловецъ се изкачилъ на скалата и се доближилъ до гнѣздото. Той билъ вече хваналъ две орлета, но въ това време старитѣ орли, като две бомби, се устремили къмъ гнѣздото. Животътъ на Бобъ